

Hilsener fra Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og præsident, til koncerten Dona Nobis Pacem, Manhattan, NY, 10. juni 2018

Ved udgangen af 2017 foreslog jeg, at året 2018 skulle være året, hvor menneskeheden omsider ville gøre en ende på geopolitik og søge et nyt grundlag for relationer mellem nationer, som er mennesket værdigt. Dette mål, med samt den nødvendige udryddelse af fattigdom, det ville kræve, var selvfølgelig også den gentagne, erklærede mission for både Martin Luther King, jr., og Robert F. Kennedy. I 1968 blev de begge brutalt myrdet, men, snarere end at tage den udfordring op, som denne tragedie skabte, valgte folk på begge sider Atlanten at tilpasse sig til det, og vi har, i løbet af de seneste 50 år, smagt den bitre frugt af denne tilpasning. Vi oplever nu en voldens og fortvivlelsens kultur, og hvis vi bliver ved med at begrave vore næser i dagens populær-nyheder og ditto underholdning, kan vi lige så godt opgive ævred først som sidst.

Da jeg således foreslog, at året 2018 ville indlede en ny æra – et nyt paradigme for menneskeheden – blev det mødt med stor skepsis fra mine europæiske og amerikanske kollegers side. Det, som disse skeptikere ikke havde taget i betragtning, er, at flere end 100 lande siden 2013 har tilsluttet sig Kinas Ét Bælte, én Vej-initiativet for forøget konnektivitet og samarbejde mellem nationer, gennem opførelse af moderne infrastruktur og transportkorridorer, og hvor målet er, at, frem til år 2050, skal fattigdom være fjernet fra planeten. Denne nye, optimistiske fremtidsdynamik fejer hen over planeten, og blot her de seneste par dage har vi set lovende udviklinger med topmødet mellem USA og Nordkorea, og, hvilket forhåbentlig vil finde sted i ugen efter vores koncert, forhandlinger mellem Indien og Kina og en fælles forpligtelse til at stabilisere Afghanistan gennem genopbygning, samt det nok mest signifikante, et potentielt topmøde mellem USA og Rusland, som kunne begynde at løse de farlige kriser i Ukraine og Syrien.

Vi befinder os således ved det, man har kaldt en »*Stjernestund for menneskeheden*«, hvor vore handlinger i nutiden vil bestemme fremtiden, eller manglen på samme, for de kommende generationer. Om den blodige, franske revolution skrev den tyske digter Friedrich Schiller, »Et stort øjeblik fandt et lidet folk«. Vores deltagelse i denne opførelse af værker af Bach, Beethoven og

de afroamerikanske spirituals, det være sig som artist eller tilhører, giver verden håb om, at dette store øjeblik må finde et inspireret folk, der vil gå sammen med mig og Schiller Instituttet og handle for at sikre, at dette øjeblik ikke forpasses.